

Leest dit nummer aandachtig. Het is van zeer groot belang voor alle ingeschrevenen.

STUDENTEN WEEKBLAD

20e JAARGANG.
No. 23.

REDACTEUREN: B. D. H. TELLEGEN J.AZN., W. H. MUNNICH, S. NOYON,
W. J. G. PAARDEKOOPER, MEJ. C. M. JELGERSMA, W. M. DE VRIES, H. L. DINGER.
FAST MEDEWERKER VOOR DE RUBRIEK MUZIEK: C. C. J. DE L'ESPINASSE.

ORGAAN VAN DE CENTRALE COMMISSIE VOOR STUDIEBELANGEN.

DINSDAG
16 APRIL 1918.

DIT BLAD VERSCHIJNT DONDERDAGS, BEHALVE IN DE VACANTIËN. DE ABONNEMENTSPRIJS IS f 4,— P. JAAR, WAAROVER VÓÓR DE KERSTVACANTIE WORDT BESCHIKT. DE JAARGANG LOOPT VAN 1 OCTOBER TOT 30 SEPTEMBER. DE PRIJS DER ADVERTENTIËN IS 15 CTS. PER REGEL.

TECHNISCHE BOEK-
HANDEL EN DRUKKERIJ
J. WALTMAN JR., DELFT

INZENDINGEN TE BEZORGEN VOOR
MAANDAGMIDDAG 4 UUR AAN HET
REDACTIE-ADRES: KOORNMARKT 62

DELFT, APRIL 1918.

L. S.

De Enquête Commissie inzake de hervorming verzoekt U hierbij in Uwe hoedanigheid van ingeschrevene aan de Technische Hoogeschool, Uwe welwillende aandacht voor de hiervolgende aangelegenheden en zij vleit zich met de hoop, dat Gij, die deel uitmaakt van de Delftsche Studentenmaatschappij, voldoende voor deze maatschappij gevoelt om bovengenoemde Commissie bij haar arbeid behulpzaam te willen zijn.

Wanneer wij de huidige organisatievormen onder de studeerenden objectief beschouwen, dan merken we in de eerste plaats op, dat de Studiebellingen in engeren zin behartigd worden door de vakverenigingen (Leeghwater, Practische Studie, enz.). Uit afgevaardigden van de besturen dezer vereenigingen bestaat de Centrale Commissie voor Studiebellingen, welk orgaan haar werkzaamheden voornamelijk vindt op meer algemeen gebied (bemiddeling studieverlof militairen: verslag over Colleges en oefeningen; bibliotheekkwestie; motie van instemming wetsvoorstel Limburg enz.). Naast deze Studie-organisaties staan thans nog het Delftsch Studentencorps, de Delftsche Studentenbond en de Delftsche Vrouwelijke Studenten Vereeniging, welke allen beoogen het geven van een meer intensieve samenleving aan de studeerenden. Tenslotte zijn nog aanwezig geheel onafhankelijke geestelijke centra in den vorm van vereenigingen als de Delftsche Studenten Natuurwetenschappelijke Vereeniging „Christiaan Huygens,” de Delftsche Studenten Ethische Vereeniging, de Delftsche Studenten Vereeniging „Onze Koloniën,” het Delftsch Studenten-geselschap voor Sociale Studie, enz. enz. Wanneer wij dit alles beschouwen merken wij op een vrij ver doorgevoerde decentralisatie in den huidige vorm der Studentenmaatschappij en de vraag doet zich voor in hoeverre zulk een decentralisatie gewenscht is, dan wel of van een meerdere centralisatie vruchtbaardere resultaten te verwachten zijn.

Vestigen wij voorts de aandacht op het feit dat eenerzijds het Corps zijn ledental procentsgewijze steeds achteruit zag gaan, anderzijds de Bond het zijne sedert zijn twintigjarig bestaan niet verder dan tot 140 kon brengen en ten slotte dat het aantal niet vereenigde studenten steeds toenam (thans ongeveer 900, waartegenover 650 corpsleden, 140 bondsleden en 100 damesstudenten), zoo dringt zich de vraag op of inderdaad een zoo groot aantal personen geen organisatie wenschen, dan wel of de thans bestaande studenten-corporaties niet voldoende aan een alomvattend doel beantwoorden. Geleid door dezen gedachtengang heeft de vorige Senaat van het D.S.C. het initiatief genomen tot ingrijpende hervormingsplannen bij deze studenten-corporatie. Hij publiceerde hiertoe in een brochure aan zijne leden een uitgewerkt project voor een hervorming van het D.S.C., met dien ver-

stande dat dit lichaam een alomvattende organisatie voor alle ingeschrevenen zou kunnen worden. De plannen echter, zooals deze zijn neergelegd in genoemde brochure (zie S.W. dd. 19 Juni 1917, No. 28) bleken in dien vorm en op dat oogenblik niet verwezenlijkt te zullen worden. Echter is in principe de drang tot hervorming van deze studenten-corporatie blijven bestaan en waar nu voorts symptomen aanwezig zijn van een streven ook onder andere groepen van ingeschrevenen, om de huidige vormen der studentenmaatschappij te herzien, volgt hieruit de wenschelijkheid om de geheele kwestie der hervorming nog eens grondig in oogenschouw te nemen en zooveel mogelijk te trachten deze zaak in haar wortel aan te grijpen.

De Enquête Commissie inzake de hervorming, zooals deze geïnstalleerd werd door de Centrale Commissie van Studiebellingen in haar vergadering op 19 Febr. l.l. stelde zich ten doel:

„het nemen van initiatief tot de bespreking der hervormingsplannen, het leiden dier besprekingen en het publiceeren van het oordeel van die groep van personen, welke zich niet ziet vertegenwoordigd door het D.S.C., den D.S.B. of de D.V.S.V.”

Zij heeft echter gemeend het zwaartepunt van haar werkzaamheden eenigszins te moeten verschuiven, daar zij het oorspronkelijk streven niet voldoende vruchtbaar oordeelde en wel om de volgende reden: Moest zij het oordeel der „Nihilisten” over de Senaatsbrochure 1917 trachten te formuleeren? Deze toch had, zooals boven geconstateerd is, reeds afgedaan. Moest zij het oog richten op de gewijzigde plannen van het D.S.C.? Deze zijn nog niet bekend en er kan hoogstens een vermoeden bestaan omtrent de richting, waarin deze zich zullen bewegen (groentijdshervorming en verlichting van financiële lasten). Gelet op deze overweging heeft de Enquête-Commissie gemeend zich op een ietwat gewijzigd standpunt te moeten stellen, waarop zich vooruitzichten voor een nuttiger arbeidsveld openden.

Uitgaande van het feit, dat hier in Delft studeeren 1800 personen, dat de huidige organisatievormen van dien aard zijn, dat hiervan 1400 georganiseerd zijn op studiegebied (lid zijn van een vakvereniging), en slechts een groep van 900 personen hun meer sociale behoeften bevreemd zien in de thans bestaande studenten-corporaties, spreekt de Commissie het vermoeden uit, dat het niet georganiseerd zijn van een zoo talrijke menigte individuen niet uitsluitend een gevolg is van een tekort aan sociaal gevoel bij dezen, doch dat de oorzaak hiervan ook wel degelijk hierin gelegen is, dat genoemde corporaties niet voldoende in de aanwezige behoeften voorzien en niet voldoende met hun tijd meegaan.

Teneinde een oordeel te kunnen vormen over de uit den aard der zaak zeer uiteenlopende meeningen van de ingeschrevenen aan de T. H. heeft de Commissie eenige vragen opgesteld tot de beantwoording waarvan zij U uitnodigt en welker toelichting hierachter volgt.

Toelichting van vraag 1: de Commissie acht het van zeer groot belang in de eerste plaats na te gaan in welke behoeften een organisatie zou moeten voorzien, hetzij dat deze liggen op studiegebied, dan wel op het gebied van vriendschappelijke omgang, op dat van geestelijke of lichamelijke ontwikkeling, dan wel op dat van liefhebberij of ontspanning, kortom op ieder gebied en in iederen vorm van ideëel of materieel belang. Misschien is het hier tevens de gelegenheid om nog niet bekende behoeften aan het licht te brengen. Zoo zou b.v. kunnen blijken of en in hoeverre er behoefte bestaat aan een gelegenheid voor logies voor spoorstudenten, aan een Centraal-Informatiebureau voor kamers-zoekenden; aan verbeteringen op het gebied van studentenhuysvesting, enz. (Wanneer we, levend in den eeuw van den arbeider, eens om ons heen zien, wat op het gebied van arbeiderswoningbouw in Nederland en in andere landen reeds gepresteerd is, dan verbaast ons het achterlijke stadium, waarin op ditzelfde tijdstip de studentenhuysvesting verkeert.)

Toelichting van vraag 2: Kan vraag 1 ons een blik gegeven hebben op de bestaande behoeften, vraag 2 heeft tot doel om te onderzoeken, welke vorm van organisatie thans of in de naaste toekomst de meest geschikte is om in deze behoeften der Delftsche samenleving te voorzien. Het gaat in hoofdzaak om de kwestie: centralisatie of decentralisatie. Centralisatie zullen meer van noode hebben alle studiebelangen en alle sociale belangen van meer materieelen aard. Decentralisatie zal wellicht wenschelijk blijken op het gebied van gezelligheidsverkeer en vriendschappelijke omgang, wellicht ook niet, de Commissie wil in dezen strikt neutraal blijven; een ieder bepale dit voor zichzelf.

Het sub 2a bedoelde zal geen nader commentaar behoeven. De sub 2b gebezigde uitdrukking: „voor U persoonlijk”, houdt voornamelijk in: Indien de organisatie welke gij U voorstelt tot stand kwam, zoudt ge dan naar alle waarschijnlijkheid lid worden van deze organisatie, of vindt ge de bevrediging van Uw behoeften toch grootendeels buiten de Delftsche samenleving?

Vragen 3, 4 en 5 handelen over de kennismaking der leden van de alomvattende organisatie. Waar deze kwestie zeer eenvoudig op te lossen is, wanneer men zich op het decentralisatie-standpunt stelt, wordt zij van veel gecompliceerder aard bij het centralisatie-idee. De Commissie acht het minder gewenscht in details van deze kwestie te treden; trouwens, zij meent te mogen veronderstellen dat deze vragen voldoende duidelijk gesteld zijn en dus geen nadere toelichting behoeven. Een opmerking wil zij evenwel maken betreffende vraag 5. Het hiergegeven reglement is een beknopte weergave van Hoofdstuk III van de Wet van het D.S.C. getiteld: „Van de Candidaat-Leden.” Omvoorts tegemoet te komen aan waarschijnlijke opmerkingen van personen, welke niet bekend zijn met candidaat-lidmaatschaps-instituten, vestigt zij de aandacht op het feit dat de bekende mores van den groentijd van het Corps, zooals bijv. uiterlijke kenteekenen door dit lichaam niet in zijn statuten zijn neergelegd. Zij worden beïnvloed door den geest der betreffende studenten, indien echter een uiting hiervan in strijd komt met de wet, kan deze onmiddellijk worden tegengegaan.

Vraag 9: Onder „Spoorstudenten” worden in het algemeen verstaan zij, die ook buiten de vacaties hun inwoning buiten Delft (Hof van Delft en Vrijenban inbegrepen) hebben.

De Commissie wil er nog op wijzen, dat vragen over financieele aangelegenheden niet in deze enquête voorkomen. Zij liet zich n.l. leiden door den volgenden gedachtegang: de financieele opoffering, welke men zich zal willen getroosten, is niet alleen afhankelijk van persoonlijken draagkracht, doch ook en wel in zeer grooten mate, van wat

deze organisatie in staat is hem als contra-prestatie aan te bieden. Waar nu dit laatste punt niet apriorisch bekend kan zijn, zal men ook niet van te voren kunnen aangeven welk financieel offer men wil brengen.

Men wordt daarom verzocht de vragen te beantwoorden in de veronderstelling, dat waarborgen aanwezig zijn dat de financieele bezwaren tot het minimum zullen zijn teruggebracht.

Tenslotte acht de Commissie het gewenscht, nog eenige woorden te wijden aan het standpunt waarop zij zich stelt. Zij vestigt er den nadruk op, dat zij niet beoogt een zeker politiek program te voltooien, door bijvoorbeeld een nieuwe organisatie te willen oprichten, voorziende in de gebleken behoeften; zij stelt zich slechts tot taak het opnemen en registreeren van de behoeften en de meeningen der ingeschrevenen over de aangegeven kwesties.

Zij hoopt door deze enquête een zekere hoeveelheid gegevens en studiemateriaal te kunnen verzamelen, welke als leiddraad kan dienen voor een herziening van de organisatie-vorm der Delftsche Studentenmaatschappij.

Opmerking: In het tweede blad van dit S. W. nummer vindt ge een serie voorbeelden van beantwoording der vragen door verschillende personen, welke zoo welwillend waren hunne antwoorden van te voren te prepareeren en welke ons toestonden deze te publiceeren. Wegens de hieraan verbonden kosten konden wij deze niet aan ieder ingeschrevene doen toekomen, zij zullen echter angeplakt worden aan de voornaamste gebouwen der T. H., terwijl een aantal exemplaren voor belangstellenden kosteloos verkrijgbaar zijn bij den Boekhandel der firma Waltman, in den keuken der T. H. (hoofdgebouw), bij amanuensis Labrijn (gebouw voor W. en S.), bij amanuensis Olivier (Natuurkunde-gebouw) en bij bediende v. d. Meer (Verversdijk).

Inlever-termijn:

Men wordt dringend verzocht de ingevulde biljetten in te leveren op of vóór 1 Mei a.s.

Plaats van inlevering:

De inlevering kan geschieden:

te DELFT: door inwerping in een daartoe geplaatste bus in den keuken der T. H., (hoofdgebouw),
door afgeven aan den amanuensis Labrijn in het gebouw voor W. en S.,
door afgeven aan den amanuensis Olivier in het Natuurkundig en Electrotechnisch laboratorium,
door afgeven aan den bediende v. d. Meer bij zaal K van de gebouwen aan de Verversdijk,
door afgeven aan den Congierge van het gebouw voor mijnbouwkunde,
door adresseeren aan den Secretaris R. A. Wolterbeek Muller, Oostsingel 19;
te DEN HAAG: bij den heer A. J. M. Ledeboer, Obrechtstraat 284.

De Enquête-Commissie inzake de Hervorming,

A. J. M. Ledeboer, President.
R. A. Wolterbeek Muller, Secretaris.
H. Vis.
J. G. de Voogd.
C. L. de Vries.

Verzoeken dringend inleiding en toelichting te willen lezen, alvorens tot de beantwoording der vragen over te gaan!

-
1. Welke zijn de belangen (behoeften), welke ge persoonlijk behartigd (vervuld) zoudt willen zien?
-
2. Acht ge het wenschelijk dat de behartiging van al deze belangen berust bij één alomvattende organisatie
- in het algemeen?
 - voor U persoonlijk?
-
3. Zoo ge het sub 2a gevraagde bevestigend hebt beantwoord, acht ge het dan wenschelijk, dat er een verplichte kennismaking bestaat voor ieder lid der alomvattende organisatie?
-
4. Hebt ge bezwaar tegen zulk een verplichte kennismaking, uitsluitend voor eenig onderdeel dier organisatie?
-
5. Hebt ge bezwaar tegen een kennismaking, geregeld volgens bijgevoegd reglement
- voor de alomvattende organisatie?
 - voor eenig onderdeel dier organisatie?
- Zoo ja, welke bezwaren hebt ge dan?
-
6. Zijt gij lid van het D. S. C., den D. S. B. of de D. V. S. V.?
-
7. Zijt ge lid van uw vakvereniging?
-
8. Welk jaar hebt ge U voor het eerst laten inschrijven?
-
9. Zijt ge „spoorstudent“?
-
10. Zoo wellicht Uwe ouders bezwaren hadden tegen den huidige groentijd van het D. S. C., zoudt ge ons dit willen mededeelen en zoudt ge dan ook deze bezwaren willen aangeven?
-
11. Welke is Uw naam (met voorletters) en wat is Uw adres?
-
12. Zoudt ge nog opmerkingen wenschen te maken ter aanvulling van de door U gegeven antwoorden en zoo ja, welke? (Deze vraag s.v.p. te beantwoorden op de open ruimte van pag. 4 van dit blad).

TWEEDE BLAD

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD
van 16 APRIL 1918. No. 23.

Voorbeelden van beantwoording der Enquête-vragen.

De hiervolgende serie antwoorden is gepubliceerd met het doel diegenen op weg te helpen, welke bij het beantwoorden der vragen op moeilijkheden stuiten; de Commissie meent er echter op te mogen vertrouwen dat men zich niet door hen late beïnvloeden.

Antwoord 1.

1. Alle ingeschrevenen aan de T. H. worden lid van een algemeene club. Het bestaan van een voor alle leden toegankelijk clubhuis, waarnaast eene restauratie-inrichting, een bibliotheek met gelegenheid tot werken en gemeenschappelijke conversatiezalen aanwezig zijn. Dat in dit clubhuis misbruik van sterken drank streng geweerd worde. (Ondergeteekende is niet geheelonthouder).

Dat een centrale commissie, welke voortdurend voeling houdt met het studieleven, voor alle studiebelangen door doelmatige organisatie tijdig en krachtig opkomt.

De vakverenigingen kunnen als onderafdeelingen van deze C. C. werkzaam zijn.

2a. Ja.

b. Ja.

3. Ja, mits uitsluitend op het clubgebouw.

4. Neen, tenzij dit weer aanleiding zoude zijn tot misbruiken.

5. De wijze waarop een reglement wordt nageleefd is beslissend, niet zoo zeer het reglement zelve. Al bezit de controleerende commissie een goede opvatting van de wijze van uitvoering, dan blijft toch als hoofdzaak, dat zij in staat zij deze te doen eerbiedigen; daarom is er tegen art. 5a het bezwaar op te werpen, dat het op tijd komen wel zeer gewenscht is, echter het bezoek zelve niet onder controle blijft. Daarom beperke men de verplichte kennisgeving tot clubbezoek.

6. Neen.

7. Ja.

8. 1913—1914.

9. Neen.

10. Deze vraag niet beantwoord ter voorkoming van misverstand.

11. G. D. Boerlage, Heemskerkstraat 28, Hof van Delft.

Antwoord 2.

1. Alle door U in de toelichting in het algemeen genoemde en wel, omdat ik (gelijk de meeste ingeschrevenen) voor de vervulling ben aangewezen op de Delftsche Studenten-samenleving en omdat mij het vervullen der behoeften door de studenten zelf nuttig voorkomt, zoowel voor de zaak als voor de betrokkenen. Speciale wenschen heb ik niet, een eet- en slaapgelegenheid voor spoorstudenten lijkt mij noodig.

2a. Neen.

1°. Het lijkt mij niet mogelijk een dergelijke organisatie in elkaar te zetten (tenzij zij slechts belast wordt met toezicht en controle op financieel zelfstandige afdelingen).

2°. Het lijkt mij niet nuttig voor de behartiging van belangen enz., o. a. daar een gedeelte dier belangen centralisatie, een ander decentralisatie noodig maakt.

b. Bestond de organisatie, dan zou ik er lid van worden.

3. —

4. Neen, voor het onderdeel dat het gezelligheidsverkeer bevorderen moet.

5. Neen.

6. Van het D. S. C.

7. Ja.

8. 1911.

9. Neen.

10. —

11. M. de Bussy, Leeuwenhoeksingel 36.

12. Kunnen twee of meer bestaande organisaties zich samenvoegen zonder afbreuk te doen aan hun streven, dan verdient dat aanbeveling; men late het initiatief echter aan henzelf over.

De voorwaarde door een aantal vereenigingen aan hun leden gesteld, dat zij lid zijn van een bepaalde gezelligheidsvereeniging, heeft bij sommige geen zin; alle corpsvereenigingen enz. dienen daarom te overwegen of zij die voorwaarde kunnen laten vallen.

Antwoord 3.

1. We kunnen beginnen met te scheiden studiebelangen en alle anderen; echter erbijvoegende dat deze scheiding kunstmatig is. En vooral voor een organisatie die studentenbelangen behartigen wil is eerste eisch dat de wenschen van de verschillende groepen min of meer in dezelfde richting gaan. Welke eischen iemand stelt aan zijn gezelligheidsverkeer, geestelijke en lichamelijke ontwikkeling is van beslissende invloed over zijn houding ten opzichte van studiebelangen, hierbij vooral studiemisstanden bedoelende. Bij al deze dingen komt toch de tijds kwestie dadelijk op den voorgrond, dus zal verschil van levenshouding buiten de eigenlijke studie van veel invloed zijn.

Als wij dus studiebelangen willen behartigen, waarmede ik vooral bedoel al wat betreft studie- en (daarmede samengaande) examenmethodes, dan zijn wij genoodzaakt ook te zien wat in 't verdere leven van studenten noodig is. Doen we dit niet dan is er zoo weinig gelijksoortigheid dat het onmogelijk is studiebelangen te behartigen. Dus om de studiebelangen moeten de andere behoeften vervuld worden door een organisatie.

Te behartigen studiebelangen:

Examenregelingen, tentamenkwesties. Dit in verband met de onafhankelijkheid van de verschillende vakken van elkaar, wat geen lichtere eischen geeft. De geheele methode van examens afnemen werkt het repetitor-systeem in de hand, een systeem dat m. i. veel kwaad aan studie doet.

In plaats van leeren studeeren en het daarmede vanzelf samengaande opdoen van feitenkennis wordt het systeem hier in Delft steeds meer het samenrapen van voldoende feitenkennis; terwijl studie niet in oogenschouw genomen wordt.

Excursies, lezingen enz. worden wel voldoende behartigd door de vakverenigingen, dus zou dit alleen overgaan. Ik noem alleen wat verbetering behoeft.

Voor andere belangen lijken mij het meeste urgent: Goede koffiedrinkgelegenheid, voor spoorstudenten allereerst; eetgelegenheid. Ook lijken mij de sportbelangen wel op den voorgrond tredend. Gezelligheid om gezelligheid is niet te kweken. Bovenstaande behoeften zullen vanzelf samenghang brengen met hunne vervulling. In de toekomst zou alles wellicht nog te combineren zijn met een soort studenten „home.” De financiële kant der zaak zou dan meteen eenvoudiger op te lossen zijn.

2. Reeds in principe hierboven beantwoord. Ik geloof dat één alomvattende organisatie zeer noodig is. Wat of mogelijk is is een tweede. Decentralisatie lijkt mij de eenige oplossing.

Voor zoover ik nog in deze laatste studietijd in Delft „verkeer” voor mij persoonlijk ook.

3. Wenschelijk wel, doch ik acht op dit oogenblik deze zaak onuitvoerbaar.

4. Neen, juist door de vrijheid der onderdeelen moet de eenheid der organisatie groeien.

5. Alleen lijkt het mij zeer slecht dat juist de tweede* jaars groenen. Die moesten daar persé van uitgesloten zijn.

6. Neen.

7. Ja.

8. In 1910—1911.

* Noot v. d. Corrector: bedoeld is: eerstejaars.

9. Tot in Januari van mijn tweede jaar geweest. Daarna steeds in Delft gewoond.

11. Corns. Van Dam, Delfgauwsche weg 73, Delft.

12. De decentralisatie eischt één voorwaarde; n.m.: Dat een onderdeel b.v. een societeitsvereniging niet het recht zal hebben b.v. een eigen sportvereniging op te richten. In 't algemeen moeten niet *alleen* de studiebelangen in één organisatie blijven, *zooveel mogelijk* moeten de andere belangen ook voor alle studenten op dezelfde wijze behartigd worden. De juiste grenzen zijn hier à priori niet te noemen.

Antwoord 4.

1 A. Cultureele behoeften.
Gezelligheidsbehoeften.

B. Studiebelangen.
Practische belangen.

2a. Op het oogenblik in Delft „neen”.

Wat de onder „Antwoord 1B” genoemde belangen aangaat „ja”, daar deze gemeenschappelijk zijn voor alle ingeschrevenen en met een grooter getal leden tellende organisatie in **deze** kwesties meer rekening zal worden gehouden dan met een kleinere.

In de onder „1A” genoemde behoeften kan slechts bij die menschen door één organisatie voorzien worden, die de behoeften op ongeveer soortgelijke wijze kennen.

Dat is nu in Delft geenszins het geval. Het meer gemaakte onderscheid tusschen **studenten** en **ingeschrevenen** is dat de eersten de groep 1A van veel meer beteekenis voelen dan de groep 1B en in de cultureele en gezelligheidsbehoeften ook het essentiele van het studentenleven zien, terwijl de „ingeschrevenen” alleen de studie- en praktische zijde van het studentenleven kennen en de bevrediging van hun eventueele cultureele en gezelligheidsbehoeften elders zoeken.

Een **alomvattende organisatie** opgevat als een **alle ingeschrevenen omvattende** organisatie is dus op het oogenblik alleen mogelijk op het gebied van de studie- en de praktische belangen.

2b. Als voren.

3, 4 en 5. Voor een alomvattende organisatie alleen ter behartiging van studie en verdere pract. belangen, acht ik **geen** verplichte kennismaking noodig, daar dit geheel buiten het doel en streven eener zoodanige organisatie zou vallen.

Een verplichte kennismaking is daarentegen **onmisbaar** voor een organisatie die in de cultureele en gezelligheidsbehoeften tracht te voorzien. Deze zou echter **nooit** een **onderdeel** kunnen worden van een organisatie die zich uitsluitend met studie en verdere praktische belangen bezighoudt, daar het beschouwen van de cultureele en gezelligheidsbelangen als het belangrijkste van het studentenleven **princiepelijk** ingaat tegen de beschouwing van een organisatie die alleen de studie- en materiele belangen kent.

Overigens heb ik principieel tegen het reglement geen bezwaar. Practisch kan ik er waar het over zeer vage organisaties gaat, niets van zeggen.

6. Lid van het D. S. C.

7. Ja.

8. 1914.

9. Neen.

10. Geen bezwaar.

11. E. J. Gratama Szn., Simonstraat 60, Delft.

Antwoord 5.

1. Gezelligheids-, studie- en sociale belangen.

2. Het is m.i. ongewenscht dat gezelligheidsbelangen behartigd worden door één alomvattende organisatie, waarin onvermijdelijk verschillende groepen zullen zijn, die slecht met elkaar harmonieeren kunnen. Beter verschillende kleinere onderdeelen, die ieder op zichzelf staan door de homogeniteit zijner leden, dan een organisatie die alle studenten omvat, doch waarin een groot aantal leden geen belang stelt.

Studie- en sociale belangen kunnen echter zeer goed ge-centraliseerd worden.

3. —

4. Zie opmerkingen.

5a. Bedoelde bepaling heeft slechts zin voor gezelligheidsverenigingen. Wordt ze ingevoerd voor een alom-

vattende organisatie, dan zal ze voor sommigen, die overigens wél als lid opgenomen willen worden een onoverkomelijk bezwaar kunnen zijn en hierdoor wordt het doel — een alomvattende organisatie — niet bereikt.

b. Voor een onderdeel der organisatie acht ik het groentijdsreglement van het D. S. C. een geschikte grondslag voor een verplichte kennismaking.

6. Lid van het D. S. C.

7. Ja.

8. 1912.

9. Neen.

10. Geen bezwaar.

11. J. J. Heyting, Hugo de Grootstraat 30, Delft.

12. De vragen 3, 4 en 5 zijn opgesteld in de veronderstelling dat vraag 2 bevestigend is beantwoord, aangezien in deze vragen sprake is van een alomvattende organisatie.

Verder loopen de vragen 3 met 5a en 4 met 5b parallel, indien 2 ontkennend is beantwoord. Aangezien ik een alomvattende organisatie niet wenschelijk oordeel, kon ik deze vragen slechts objectief beantwoorden.

Antwoord 6.

1. Alle mogelijke studiebelangen, waaronder ook de in de toelichting van vraag 1 genoemde. Alles met het doel dat de studenten zich één gaan voelen.

2a. Ja. Sterkere centralisatie lijkt me een eerste vereischte, vooral voor de studiebelangen. Wat het gezelligheidsverkeer betreft, geloof ik dat van centralisatie geen sprake kan zijn en wordt deze ook niet gewenscht. Zij moet dan ook achterwege blijven, het gevolg zou anders een nog grootere verbroekeling kunnen zijn.

2b. Ja.

3. Neen. Een verplichte kennismaking is alleen gewenscht voor subverenigingen die uitsluitend tot doel hebben het bevorderen der gezelligheid.

4. Neen.

5a. Ja. Volgt uit vraag 3.

b. Neen. Iedere subvereniging die eendergelijke kennismaking wenscht kan dit in haar reglement bepalen. Mijn bezwaren tegen het bijgevoegde reglement zijn, dat ik de candidaat-leden wat minder plichten op zou leggen.

6. Lid van de D.V.S.V.

7. Lid van het T.G.

8. 1915.

9. Ja.

10. —

11. (Mej.) C. M. Jelgersma. Leidsche straatweg 87, Oegstgeest.

12. In vraag 2 wordt ook gevraagd naar de vorm van de organisatie. Ik heb me deze als volgt gedacht: Er komt een nieuwe vereniging waarvan de vakverenigingen, het D.S.C., de D.S.B., de D.V.S.V., de Delftsche Stud. Eth. Ver., Christiaan Huygens en alle andere studentenverenigingen op welk gebied ook, subverenigingen zijn. Zij beheeren zichzelf, doch zijn als subvereniging verantwoording schuldig aan het Bestuur der alomvattende organisatie. Deze omvat dan vrijwel alle ingeschrevenen aan de T. H., kan op de hoogte zijn van de toestand in de studentenmaatschappij en deze dus veel beter vertegenwoordigen dan op 't oogenblik een der besturen der studentenverenigingen dit zou kunnen doen. Op die manier zullen de studenten zich ook meer als eenheid gaan beschouwen. Het Bestuur der alomvattende vereniging wordt gekozen uit en door alle leden, er mag geen bevoorrechte subvereniging zijn.

Antwoord 7.

1 en 2. Ik stel op den voorgrond dat op dit oogenblik *persoonlijke* wenschen mij vreemd moeten zijn, daar ik te lang in Delft ben om die niet voor mij zelf reeds vervuld te hebben. Ik zal echter de vragen beantwoorden, met de wenschen, die ik gekoesterd heb, zoowel voor mij zelf als voor de studentenwereld in het algemeen. Ik zal deze wenschen, indeelen in drie groepen, n.l. op het gebied van:

1. Studie.
2. Maatschappelijke instellingen.
3. Gezelligheid.

Mijn antwoord op de geheele vraag twee luidt van ganser harte ja. Bij de opsomming van de wenschen — een greep uit de vele, die zich aan mij voordoen — zal ik telkenmale gelegenheid hebben dit te motiveeren — reden, waarom ik beide vragen heb samengevat.

Studie.

Een in den geest van evenredige vertegenwoordiging gekozen of samengesteld lichaam, dat den naam van C. C. voor een iets meer Hollandschen kan-verruilen, behoort over ruime geldmiddelen te beschikken, die de Senaat van het D. S. V. (Delftsch Studenten Verbond) hiertoe verleent. De C. C. behoort de volgende werkzaamheden te verrichten (of door besturen van afdelingen als thans de vakverenigingen te laten verrichten):

1. Uitgeven van het T. S. T.
2. Uitgeven van een boekje (lieft gesplitst voor de verschillende afdelingen) waarin de studieboeken voor zoo'n afdeling op zaakkundige wijze (bijv. met medewerking der Hoogleraren en eventueel met speciaal hiertoe bij de Bibl. aangestelde assistenten) worden gerecenceerd en dat besluit met verschillende boekenlijsten, die logisch zóó in elkaar zijn gezet, dat de studieboeken elkaar aanvullen.
- Wanneer iemand van plan is later dit of dat scheikundige werk te bestudeeren, behoort hij daarin te zien welke natuurkundige werken hij vooraf doorgewerkt behoort te hebben en welke wiskundige kennis weder hiervoor noodig is. Een ruime speling voor technischen, commercieelen en wetenschappelijken zin is hier evenzeer op zijn plaats als verschillende lijsten voor de kleinere of grootere uitgebreidheid van de verlangde kennis.
- Een bijvoegsel met raadgevingen voor het gebruik in verband met de studie te Delft zal de waarde zeer verhoogen.
3. Uitgeven van de jaarboekjes als thans reeds geschiedt.
4. Uitgeven van een boekje, waarin van de zijde der redactie een bespreking van de verschillende faculteiten is opgenomen, benevens verschillende bijdragen van studenten en andere belangstellenden. Het geheel is bestemd voor hen, die in Delft wenschen te komen en moet een getrouw beeld geven van de voordeelen en bezwaren der studie, ook in verband met de universiteiten.
5. Uitgeven van handleidingen.
6. Onderzoek doen naar wenschen van studenten ten opzichte van verandering in de studie — bijv. het weglaten van Handteekenen voor het Propjes en de splitsing in technische, commercieele en wetenschappelijke ingenieurs — en het doen van stappen in deze richting.
7. Al wat de C. C. nu al verder zoo doet.

Maatschappelijke instellingen.

Zooals Gij terecht opmerkt, is in dit opzicht nog veel te doen en zou ik pogingen toejuichen, die een Centraal Informatie Bureau (hierin is geen woord Fransch!) voor Woningzoekenden en wat Ge zoo al meer hebt opgemerkt, beoogen.

Dit alles kan echter pas door een D. S. V. met kracht ter hand genomen worden. Wat de vereenigingen betreft — die zullen door het ontbreken van antagonie door eendracht hun macht vinden.

Wat hier een persoonlijke wensch aangaat — een eeraad, waarvoor twee studenten of partijen van studenten met wederzijds goedvinden een geschil kunnen brengen, zou mij zeer aantrekkelijk lijken.

Gezelligheid.

Zooals ik vroeger al in het S. W. heb uiteengezet, behoort geen kleinzielig antagonisme te ontstaan door het lidmaatschap van twee verschillende gezelligheidsvereenigingen, behoort dus ook hierin eenheid ons studenten-ideaal te wezen; echter sta ik wel wat sceptisch tegenover de verwezenlijking. De D. S. B. voert volgens de wensch der leden een politiek, die gericht is op het aanknoopen en onderhouden van vriendschappelijke betrekkingen met soortgelijke vereenigingen. Wanneer het Corps hetzelfde wensch zal samenwerking in een D. S. V. zeer wel mogelijk zijn.

3. Neen. Zie verder onder vijf. Gelegenheid echter tot kennismaking, vooral voor onderdeelen der organisatie, lijkt mij zeer gewenscht.

4. Neen.

5a. Ja. Zie reeds onder drie. Art. 5a duidt reeds op kennismaking op voet van ongelijkheid. Het tegendeel behoort zonder eenigen twijfel zeker te zijn, wil de organisatie algemeen worden.

5b. Neen. Elke gezelligheidsvereeniging moet op gezelligheidsgebied eigen baas blijven. Echter acht ik het wel wenschelijk, dat een kennismaking geen vernedering wordt en niet ontaardt in een zoogenaamd „opvoeden” volgens de methode: „Fransch in vier weken zonder meester.”

6. D. S. B.

7. Ja.

8. 1913.

9. Ja.

10. Ze eerbiedigden mijn tegenzin in het groenen en hadden bezwaar tegen de kliekgeest in het Corps.

11. W. H. Koster van Grooss, Rotterdam, Claes de Vrieselaan 17.

Antwoord 8.

1. M. i. verdienen de sociale belangen veel meer aandacht dan tot nu toe hieraan geschonken werd. Als zoodanig zijn op te vatten woningvraagstuk, brandstoffenlevensmiddelen, bad- en zweminrichting. In de eerste plaats vanwege de urgentie. In de tweede plaats omdat zij een band vormen tusschen studiebelangen en gezelligheidsbelangen.

2. Ja. Zoowel in 't algemeen, als voor mij persoonlijk.

3. Een verplichte kennismaking voor alle leden dier alomvattende vereeniging lijkt mij niet noodzakelijk, wel gewenscht.

4. Indien het om een of andere reden onmogelijk is deze verplichte kennismaking voor ieder lid vast te stellen heb ik geen bezwaar tegen een verplichte kennismaking uitsluitend voor eenig onderdeel dier organisatie.

5. Ook hiertegen heb ik geen bezwaren, noch voor de alomvattende organisatie, noch voor eenig onderdeel. Het is echter waarschijnlijk dat de verplichte kennismaking voor de alomvattende organisatie minder strenge bepalingen wenschelijk zal maken.

6. Lid van het D. S. C.

7. Lid van „Practische Studie”.

8. In September 1913.

9. Neen. Ik ben het wel een jaar geweest en kan dus wel de nadeelen ervan t. o. v. het studentenleven, beoordeelen.

10. —

11. Romein, J. M. F., Oostsingel 19.

Antwoord 9.

1. Voor een ideale oplossing van het vraagstuk der reorganisatie van de Delftsche studentenmaatschappij, acht ik het beslist noodzakelijk, dat *één alomvattende organisatie* in het leven geroepen wordt. Deze organisatie zal dan door middel van ondervereenigingen hebben te voorzien in:

- a. Belangen op het gebied van vriendschappelijke omgang.
- b. Geestelijke en lichamelijke ontwikkeling.
- c. Ontspanning en liefhebberij (als tooneelvereeniging, amateur-fotografenvereeniging, schaakclub, etc.)
- d. Studie-belangen en materieele belangen.
- e. Vertegenwoordiging van de Delftsche Studentenwereld naar buiten.

2. *Één alomvattende organisatie*. Zie boven. Het sub 1 d en 1 e genoemde zal uit den aard der zaak gecentraliseerd moeten blijven. Betreffende het sub 1 a, b en c genoemde zal meerdere decentralisatie gewenscht en noodzakelijk zijn. Echter geen onderscheiding in gewone en buitengewone leden, zooals b. v. in de reorganisatie-plannen van den vorigen Senaat van het D. S. C. werd voorgesteld. Een dergelijke onderscheiding kan nooit met een modern democratisch beginsel in overeenstemming zijn.

Ieder lid van de organisatie moet lid kunnen worden van alle ondervereenigingen. (Uitzonderingen als clubs speciaal voor vrouwelijke studenten daargelaten). Zijn er menschen, die een vereeniging wenschen op te richten, waarin van dit principe wordt afgeweken, dan dienen zulke vereenigingen buiten de voorgestelde algemeene organisatie te staan. Stelt men dit beginsel niet voorop, dan zal men steeds een kliekgeest houden.

Wat betreft vraag 2b. Natuurlijk! Indien de door mij gedachte organisatie tot stand kwam, zou ik onmiddellijk zelf lid worden.

3. Verplichte kennismaking voor ieder lid der alomvattende organisatie is een gebiedende eisch.

4. De verplichte kennismaking moet gelden uitsluitend voor de alomvattende organisatie en niet voor eenige ondervereeniging apart. Trouwens het een sluit het andere in.

5. De in de art. 8 en 10 van Hoofdstuk III van de wet van het D. S. C. gegeven waarborgen tegen het ongepast optreden der Corpsleden tegen de Candidaat-leden bewijzen, alleen al door de noodzakelijkheid van hun bestaan, dat er, op zijn zachtst uitgedrukt, iets hapert, aan de thans gebruikelijke wijze van ontgroenen bij het D. S. C.

Het optreden van de ouderejaars is veelal geesteloos en laf en moet een groen, die ze ondergaat, wel een zeer verkeerde (of is het juist een goede?) kijk geven op zijn aanstaande corpsbroeders.

Ontgroenen moet zijn „ont-groenen”, inwijden in de studentenwereld en de groentijd moet niet zijn een periode van flauwe plagerijen, die men zich nu eenmaal moet laten welgevallen, om tot het corps toegelaten te kunnen worden.

De kennismaking moet geschieden op voet van ongelijkheid, niet alleen omdat dit in de wet is voorgeschreven, maar omdat die ongelijkheid werkelijk bestaat. Natuurlijk zullen er altijd individuen blijven, die van deze ongelijkheid misbruik zullen trachten te maken. Hiertegen zal dan zooveel mogelijk gewaakt moeten worden.

Of wijziging van het bestaande reglement hiertoe voldoende zal zijn, betwijfel ik. Eer geloof ik, dat de geest van het corps zal moeten veranderen.

(De tegenwoordige senores van het D. S. C. werken dit machtsmisbruik m.i. juist sterk in de hand.) Over de demoraliserende invloed van de tegenwoordige groentijd, wil ik hier niet verder uitwijden.

Ik wil volstaan met de opmerking, dat de Delftsche groentijd, ook wat dit betreft, in een universiteitsstad als Leiden zeer slecht bekend staat.

De tegenwoordige wijze van ontgroenen is uit den tijd.

6. Neen, nihilist.

7. Natuurlijk.

8. 1914.

9. Neen.

10. Mijn vader is handelaar en heeft zelf nooit gestudeerd. Hij heeft zijn leven lang in Leiden gewoond en kent dus de uiterlijke geest van het corps en van de groentijd aldaar. Hij was er tegen dat ik lid van het D. S. C. zou worden:

a. Omdat hij het nut van het groenloopen niet inziet.

b. Omdat veel uitgaven verbonden aan het Corpsslid zijn, hem onnoodig en weggegooid geld toelijken.

c. Omdat de geest van het corps hem anathemisch is.

11. W. M. van Rossum du Chattel, 51b Choorstraat, Delft.

12. Misschien zijn eenige der bovenstaande vragen wel wat uitvoerig en vrij beantwoord, maar ik achtte dit noodzakelijk, omdat mijn beantwoording moet dienen om als voorbeeld gepubliceerd te worden. **Intusschen hoop ik, dat de andere 1800 inzenders zich iets zullen beperken,*** want anders zal het voor de enquête-commissie een ware Atlas-taak worden al deze antwoorden behoorlijk te verwerken.

Antwoord 10.

1. Ik persoonlijk wensch uit mijn leven in de studentenwereld te putten een geestelijke opvoeding van H.B.S.-jongen tot bruikbaar mensch. Daartoe acht ik noodig contact met een groot aantal collega's. Verder moet de studentenwereld ons geven een tegenwicht tegen onze studie in den vorm van geestelijk leven, in gezellige omgang bij wijze van ontspanning. Waar bovendien de studentenwereld m.i. bezig is haar vroeger eigenaardig karakter te verliezen en meer en meer opgaat in de burgermaatschappij, daar zal, naar ik meen, een organisatie slechts dan succes hebben bij de groote massa der studenten, wanneer ze zich sterk richt op het belang van die massa, d.i. de maatschappelijke positie van den student (bijv. als kamerbewoner enz.)

2. Vooral voor de behartiging van maatschappelijke belangen is één organisatie gewenscht. Ter bevordering van geestelijk leven verwacht ik van centralisatie echter geen heil, m.i. zou het blijken onuitvoerbaar te zijn.

3. Wenschelijk acht ik het zeker, zoowel voor ouderejaars als voor eerstejaars. Maar het groote aantal maakt, dat hier veel mooie denkbeelden nooit verwezenlijkt zullen worden.

*) Vet gedrukt door corrector.

4. Hangt geheel af van de vraag, waarom men die verplichte kennismaking juist voor *dat* onderdeel invoert, en van de vraag of daar voorrechten tegenover de centrale organisatie aan verbonden zijn. Ik meen dat bij het stellen van deze vraag te veel gedacht is aan de bekende Senaats-brochure.

5. Ik heb geen bezwaar tegen een kennismaking speciaal volgens *dit* reglement. Maar mijn standpunt gaat uit van de gedachte, dat kennismaking is een geestelijke werking, die afhangt van de gemoedstoestand van de betrokken personen. En deze nu laat zich m.i. niet positief reglementeeren. Hoogstens kan men een aantal verbodsbepalingen maken, daarbij uitgaande van bestaande toestanden. Doch ook daarin zie ik geen nut, zoolang een groote groep kennismakende personen tot in hun ziel overtuigd zijn van het goed recht van hetgeen in die bepalingen zou moeten worden verboden: zij zouden zich aan die regeling m.i. niet storen.

6. Ik ben lid van den D.S.B.

7. Ja.

8. In 1913.

9. Neen.

10. Mijn ouders kennen den huidigen groentijd van het D.S.C. niet van nabij en hun eventueele bezwaren zijn dus niet voldoende gemotiveerd, om die hier weer te geven.

11. W. Schermerhorn, Oostsingel 12m, Delft.

12. Mijn conclusie is, dat de bestaande organisaties voldoende en toereikend zijn om aan mijn wenschen te voldoen: centralisatie op maatschappelijk gebied, in de C.C., decentralisatie voor het geestelijk leven in de talrijke bestaande organisaties, maar van den geest van ons, studenten, in de eerste plaats! Zoolang deze niet verandert verwacht ik van alle hervormingsplannen absoluut niets. Ons ontbreekt nog altijd waardeering voor andermans standpunt en gemeenschapszin. En ik zou eventueele hervormers willen toevoegen: „Begin daar, dat is de kern, dan volgt de organisatie vanzelf!”

Antwoord 11.

1. Dit zijn al die belangen, welke op het oogenblik kunnen behartigd worden door het D.S.C., mijne vakvereeniging en de C.C.

2a. Neen.

b. Neen.

3. —

4. —

5. Neen, maar de instelling van het patronaat of een Commissie van eenige Corpsleden, welke den Senaat in den groentijd behulpzaam zijn, lijkt mij zeer gewenscht.

6. D.S.C.

7. Ja.

8. 1908.

9. Neen.

10. Ouders hadden geen enkel bezwaar.

11. W. A. Staring, „de Rietveldse Toorn”.

12. De thans bestaande toestand lijkt mij de meest geschikte. Het Corps kan wel hervormd worden, maar deze hervormingen moeten dan verbeteringen zijn van Corpstoestanden. Wat betreft de financieele verplichtingen der leden zou ik deze, vooral in het eerste jaar, verminderd willen zien.

Antwoord 12.

1. *Studiebelangen* b.v. het plegen van overleg met Hoogleraren over examens, tentamens enz.

Organiseeren van excursies en lezingen of leergangen.

Voorlichting over de studie aan ouders van aanstaande Delftse studenten.

Alle *andere belangen* zou ik het liefst behartigd zien door afzonderlijke verenigingen, die zich geleidelijk vormen al naar de behoeften van de verschillende categoriën onder de studenten. Vanzelf zullen zich verenigingen vormen op het gebied van: sport, wetenschap, kunst, filosofie enz.

Het eerste moet m. i. in het onderling verkeer van de studenten worden aangewakkerd door:

(Zie vervolg Derde Blad).

DERDE BLAD

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD
van 16 APRIL 1918. No. 23.

Een ruime en goed-ingerichte sociëteit (waar alle studenten zich thuis kunnen voelen zonder zich te behoeven te ergeren aan meubels van kolossale afmetingen tegen het kapot-gooien!) Leeszalen met boekerijen op allerlei gebied, zodat voor allen daar iets te vinden zal zijn.

Eetzaal, waar tegen matige prijzen de studenten (mogelijk met introducés) kunnen koffiedrinken en middagmalen.

2a. Neen.

De studiebelangen acht ik het best behartigd door een organisatie als de tegenwoordige vakverenigingen en C. C. Geheel daarvan afgezonderd lijkt mij een organisatie als het D. S. C. vertoont de beste voor het behartigen van alle overige belangen: één hoofdvereniging, die in zich vele andere bergt.

Door het lid worden van zeer veel ingeschrevenen van de sociëteit en de leeszalen zouden m. i. de lidmaatschapkosten zeer dalen en zou een dgl. corporatie veel meer kunnen bereiken dan één van de nu bestaande verenigingen. Allengs zullen zich neven-verenigingen vormen. Men zou dan lid kunnen worden van enige van die neven-verenigingen behalve van de hoofdvereniging.

b. Persoonlijk zou ik zeer zeker van een dgl. organisatie lid worden al ware het alleen om in vrije tijd te kunnen profiteren van de leeszalen en de sociëteit.

3. Vraag 2a is ontkennend beantwoord.

4. Voor een verplichte kennismaking van nieuwe leden met de oude ben ik zeker, voorzover dit betreft de vereniging, die niet de studiebelangen behartigt.

Ik acht een reglementering van de „groentijd” nodig, omdat, ware die reglementering niet aanwezig, de nieuw aangekomene blootstaat aan een willekeurige ontgroening. Een groentijd is er m. i. altijd en daarom is het beter, dat er paal en perk aan wordt gesteld.

5. Neen. Tegen het reglement heb ik geen bezwaar. Wel lijkt me gewenst, dat het toezicht op de naleving van de bepalingen wat strenger wordt.

Een invoering van een „groenen-commissie” uit oudere jaars (4e jaars en ouder) lijkt me niet overbodig, al zal ook een dergelijke commissie de hulp van de leden zelf niet kunnen ontberen!

Aanbevelenswaardig lijkt me ook de 2e*) jaars niet te laten ontgroenen, omdat ze:

1e. zelden uitblinken bij de nieuw-aangekomenen (men bedenke hoe meestal het 1e jaar in Delft gestudeerd wordt!)

2e. ze vaak nog jonger zijn dan sommige candidaat-leden, die ze ontgroenen;

3e. ze met een zekere mate van felheid aan het ontgroenen trekken nadat ze zelf pas één jaar achter de rug hebben. Maar al te vaak worden onhebbelijkheid van het vorige jaar geïmiteerd als een soort van „wraak” waar dan „het groen” de dupe van is.

6. In 1914—1915 was ik niet ingeschreven aan de T. H. en werd daarom als lid van het D. S. C. geschrapt. Na dien tijd ben ik geen lid meer geworden van het D. S. C.

7. Sedert 1911 van E. T. V.

8. 1911.

9. Ja, sedert 1915.

10. Mijn ouders hadden en hebben nog bezwaren tegen de huidige groentijd van het Corps, die voornamelijk gegrond zijn op uiterlijke ruwheden en onhebbeligheden door oudere studenten tegen de nog vaak maar al te zeer „groene” groenen begaan.

Zonder in biezonderheden af te dalen is nog als een bezwaar te noemen: de nuttelooze kosten als daar zijn van de donderjolen, zeeptafelavond en . . . andere moerberen!

11. H. J. H. Swart, Statenplein 20, Den Haag.

Antwoord 13.

1. Deze belangen zijn te splitsen in:

a. Algemeene studentenbelangen.

b. Bijzondere studentenbelangen.

Sub a. behooren o.a. studiebelangen, zorg voor huisvesting, brandstoffen en levensmiddelenvoorziening, vertegenwoordiging bij officieele en feestelijke gelegenheden, houding tegenover politieke aangelegenheden, rechtspraak enz.

*) Noot v. d. corrector: Bedoeld is 1e jaars.

Sub b behooren o.a. zorg voor ontspanning en gezelligheid voor elke categorie van studenten, gelegenheid voor sportoefening als tennis, voetbal, roeien, muziek, tooneel, enz.

2. Ik acht het wenschelijk zoowel voor mij persoonlijk als in het algemeen, dat de behartiging van al deze belangen berust bij één federatieve studentenorganisatie. Het algemeen bestuur heeft de zorg voor de algemeene belangen en toezicht op de onderdeelen der federatie. De verschillende onderdeelen hebben de zorg voor de specifieke bijzondere belangen.

3 en 4. Een verplichte kennismaking acht ik noodzakelijk voor ieder onderdeel der organisatie, echter onnodig voor de alomvattende organisatie.

5. Bezwaren tegen de letter van onderstaand reglement als grondslag voor de verplichte kennismaking heb ik niet. Echter kan de ten uitvoeringlegging nog zeer elastisch zijn. Een bijzonder aanvullend reglement voor elk onderdeel der organisatie kan de details zeer wel regelen in dier voege, dat zij zich aanpassen aan de verschillende categorieën van studenten.

6. Lid van den D.S.B.

7. Ja.

8. 1913.

9. Neen.

10. Mijn ouders lieten me vrij in de keuze van welke studentenorganisatie ik lid wenschte worden.

11. C. G. J. Vreedenburg, Oude Delft 161a, Delft.

Antwoord 14.

1. Naast de behartiging van de studiebelangen heb ik de overtuiging gekregen dat er behoefte bestaat aan een algemeen sociëteitsgebouw waar men ten allen tijde een pied a terre heeft en waar de maaltijden gebruikt kunnen worden.

2a. Ik acht het in 't algemeen wenschelijk dat dit behartigd wordt door een alomvattende organisatie.

b. Niet voor mij persoonlijk, daar ik aan 't eind van mijn studie zijnde toch niet meer zou kunnen toetreden.

3. Ik acht 't wenschelijk dat een verplichte kennismaking bestaat voor ieder lid der alomvattende organisatie. Dit lijkt mij de ontstaansvoorwaarde voor een algemeen gevoel van kameraadschap en collegialiteit, dat vooral later na de studietijd vruchten zal dragen.

4. Een verplichte kennismaking uitsluitend voor een onderdeel der organisatie lijkt me een gevaar, daar dit doet ontstaan een in schijn alomvattende organisatie. Er zullen dan n.l. „echte” en „onechte” leden der organisatie zijn, wat op 't zelfde neerkomt als Corpsleden en niet-Corpsleden.

5. Ik heb geen bezwaar tegen een kennismaking volgens 't in de brochure genoemde reglement voor de alomvattende organisatie.

6. Ik ben „nihilist.”

7. Lid der E.T.V.

8. In 1912 voor 't eerst ingeschreven.

9. Geen spoorstudent.

10. Mijn ouders hadden geen bezwaar tegen den huidige groentijd van het D.S.C.

11. C. Vroon van Gestel, Haagweg 121, Delft.

Antwoord 15.

1. Voornamelijk: gezelligheid, algemeene en lichamelijke ontwikkeling, studie.

2a. Neen.

b. —

3. Vervalt in verband met 2a.

4. Het is zeer gewenscht, dat de leden elkaar leeren kennen. Aan een verplichte kennismaking zijn praktisch groote bezwaren verbonden. Rationeeler lijkt het mij, de weerstanden weg te nemen die maken, dat de leden niet met elkaar in aanraking en ze verder geheel vrij te laten.

5a. Vervalt in verband met 2a.

b. Neen.

6. Ik ben afgestudeerd. Gedurende mijn studententijd was ik lid van de D.S.B.
7. Van mijn vakvereniging was ik eveneens lid.
8. 1912.
9. Ik was geen spoorstudent.
10. —
11. H. Zanstra, Oude Delft 79, Delft.

12. *Opmerkingen.* Wat een alomvattende studentenorganisatie aangaat lijkt het me alleen juist, zich te plaatsen op het standpunt van de geheele Delftsche studentenwereld; in dit geval kan een vereniging alleen goed zijn, *waarin alle leden gelijke rechten hebben en voor ieder individu de gelegenheid bestaat, zich vrij volgens zijn eigen inzichten te ontwikkelen.*

Vandaar, dat de algemeene studentenvereniging alleen die belangen tot zich mag trekken, *die voor gemeenschappelijke behartiging vatbaar zijn.*

Dit is reeds het geval met de studiebelangen (Centrale Commissie) ook met behoeften die de algemeene ontwikkeling betreffen (Etische Vereniging); deze belangen zou daarom ook de algemeene studentenvereniging tot zich kunnen trekken (bijv. doormiddel van onderverenigingen). Misschien verkeerden ook de muziek en de sport in dit stadium.

Het gezelligheidsleven lijkt mij, zooals de toestand nu is, niet voor centralisatie geschikt, in eenzelfde gezelligheidsvereniging moeten alle leden min of meer harmonieeren en dit is in de geheele studentenwereld nog lang niet het geval. Wellicht kan in deze richting iets worden gedaan, als niet steeds de verschillen naar voren worden gebracht, maar ook eens op de overeenkomst wordt gelet.

Een voor alle personen aannemelijk voorstel lijkt me het volgende:

Er wordt één algemeene studentenvereniging opgericht, die alle studentenbelangen behartigt die hiervoor vatbaar zijn, direct door het algemeene bestuur of indirect door onderverenigingen, staande onder toezicht van het bestuur. De andere studentenbelangen worden door verenigingen met verschillende beginselen, die ook door de algemeene

studentenvereniging als onderverenigingen kunnen worden erkend maar volkomen vrij zijn; het centrale bestuur mag alleen daden van de onderverenigingen afkeuren die in strijd zijn met het belang van de algemeene vereniging, legt de ondervereniging zich hier niet bij neer, dan wordt ze niet meer erkend.

Met de opmerking der enquêtecommissie over de financiële aangelegenheden ben ik het niet eens.

Antwoord 16.

1. Alle belangen die de studeerenden onderling met elkaar in aanraking brengen, hoe, waar of wanneer de behoefte eraan gevoeld wordt. Huisvesting, gelegenheid tot samen eten, samen werken, vrijwel in de eerste plaats.

2a. Ja.

2b. Eveneens ja.

3. Neen, niet wel mogelijk.

4. Neen, integendeel.

5b. Minder plichten lijkt mij gewenscht.

6. Lid der D. V. S. V.

7. Ja, altijd geweest.

8. In 1913.

9. Tot nu toe ja.

10. — —

11. (Mej.) E. C. Zeeman, Rijnsburgerweg 6b, Leiden.

12. In aansluiting vraag 2a:

Het Bestuur der alomvattende organisatie moet, volgens mijn meening, voor de vertegenwoordiging zorgen, dit is hare voornaamste arbeid; verder behartiging algemeene belangen (adres aan de kamer, openstellen bibliotheek, enz.) *Onder* haar de besturen der subverenigingen.

VIERDE BLAD

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD
van 16 APRIL 1918. No. 23.

Inhoud.

- Enquête-Commissie.
Lijst van vragen.
Antwoorden.
- Studiebelangen.
Centrale Commissie
- Gedachten en Gedichten.
Etude d'Amour.
- Vereenigingsleven.
D. V. S. V.
Delftsche Stud. Nat. Ver. „Christiaan Huygens“.
- Muziek en Tooneel.
Claude Debussy †
Het Haagsch Schandaal.
- Technische Hoogeschool.
Begin van Colleges en Oefeningen.
Aanmelding Ingenieurs-examen Civiel Ingenieur.
Aanmelding Ingenieurs-examen Mijningenieur.
Rijksbeurzen en toelagen buitenlandsche Studiereis.
Studiebeurzen.
Mededeelingen.
- Correspondentie.

STUDIÉBELANGEN.

Centrale Commissie.

Volgens mededeeling van den Rector-Magnificus aan de Centrale Commissie, zullen de aankondigingen betreffende de colleges der verschillende hoogleraren in het vervolg geschieden op een afzonderlijk daartoe bestemd bord in den gang van het Hoofdgebouw in een vorm, die het overzicht gemakkelijk maakt. Deze inrichting zou in de Paaschvacantie worden gereed gemaakt.

Op een aanvraag namens de Centrale Commissie aan Prof. Dr. L. H. Siertsema gedaan, tot het afnemen van tentamens aan gemobiliseerden over de Natuurkunde, algemeene cursus (het een en ander in verband met de benoeming van Prof. Dr. W. J. de Haas tot hoogleraar aan de Technische Hoogeschool), antwoordde genoemde hoogleraar, dat de hem beschikbaar blijvende tijd reeds zoozeer door tentamens in beslag wordt genomen, dat het hem niet mogelijk is nog meer tentamens op zich te nemen.

GEDACHTEN EN GEDICHTEN.

Etude d'Amour

van WILLEM PERK VAN LITH.

Aan LOUIS PETTOR.

I.

Al jaren had hij met haar in de klas gezeten. Voor 't eerst had hij haar gezien toen zij beiden in de laagste klas kwamen, beiden kinderen die met groot open oogen op het domme zwarte bord keken en niets begrepen van al die leeraren, die hun daar voor den gek zaten te houden met hun bekrompen wijsheid. Drie, vier jaar waren zij naast elkaar verder gegaan en alle twee waren zij gegroeid en wijzer geworden. Maar terwijl zij tot een mensch was opgewassen, tot een jongedame, zocals kruideniers dat heel hinderlijk weten uit te drukken, was hij een kind gebleven, een zwakke jongen, dom en onwetend. Physiek was hij misdeeld. Zwakke armen, slappe touwtjes, hingen van zijn schouder af, en zijn lange beenen bengelden ongemotiveerd onder zijn veel te kort lijf. Maar wel had hij mooie blauwe oogen, oogen van een denker of van een phantast.

En zij was mooi als Ophelia. Donkere oogen had zij, en zwart golvend haar — en fijne, heel fijne enkels, die in eigenwijze schoentjes staken. Trotsch droeg zij haar figuur door de wereld heen. Trotsch, mocht men vermoeden (maar de dichter vermoedde het niet) trotsch welfde zich zeker haar boezem onder de lichte, eenvoudige meisjesblouse en trotsch wapperde haar donkere rok van de smalle heupen tot halverwege het slanke been. Want zij droeg kortere rokken dan de andere meisjes, om haar zelfstandigheid en schoonheid wel tot uiting te brengen. Ook dit zal de dichter wel niet gezien hebben. Dat zagen alleen zijn wereldwijzere

klassegenooten, die er een vermaak in schepten zoo'n lang vervelend uur door van een taaien leeraar naar de kuiten van het meisje te kijken, of, als ze daar genoeg van hadden, haar kroezige weerbarstige nekhaartjes in de laag uitgesneden hals te bestudeeren. En een van die klasgenooten, misschien wel de ploertigste van allemaal, had hem wel eens in vertrouwen verteld dat hij haar op een middag meegenomen had naar de duinen en daar een zoen gegeven, een verhaal waarover de dichter ongeloovig verbaasd, maar toch bewonderend, gelachen had.

Wat kon zij hem schelen? Wat kon hem, over 't algemeen, een levende vrouw schelen? Hij leefde immers in zijn wereld van koningen en helden en feeën en hij vond immers zijn liefde en bevrediging voor zijn liefde in het schemerende woud bij warme zomeravonden, alleen in het gras liggend, of op de uiterste punt van een basaltbouw in de zee! En dan had hij geen tijd om aan een meisje te denken. Moest hij niet zijn schooltijd op waardiger wijze verdroomen? Moest hij niet denken aan de slechte inrichting der tegenwoordige wereld en hare verbetering? Want hervormen zou hij deze maatschappij, hij zou haar maken tot zijn droomwereld, haar aan zijn hand terugvoeren naar een verleden en beter tijdperk, sprekend over sociale ideeën en gelijkheid. Dus ging hij zijn weg, terug van het tegenwoordige en wegzwevend boven het banale uit; van de anderen verwijderd, een kluzenaar en asceet. Zijn drama's behandelde de heldendaden van de gestorven grooten of van de scheppingen van zijn fantasie; daar was de kluzenaar Peter van Amiens, die de geloovigen opriep tot den strijd tegen de Halve Maan, daar was een vrome middeleeuwsche pape die alleenspraken hield over het geloof en over God, daar was een ridder Waldemar die het volk van zijn koning naar een onbewoond eiland bracht om het daar in vrede en vriendschap te laten leven, en daar waren de vermiddeleeuwsche vrienden, die hij liet optreden in zijn hekelspelen, die grof geestig waren, vol van Shakespeariaansche grapjes en vol van tooneelwisselingen en dwaze tafreelen. Want hij had ook nog zijn spot, zijn geest voor het hekelende en belachelijke. En dit was een spot die niet op wereldwijsheid gegrond was, maar op minachting en haat tegen het mensdome. En zoo leefde hij het laatste van de vijf jaren op de H.B.S., totdat de groote verandering kwam.

En zij? Hoe ging zij, daar vlak bij hem, in zijn onmiddellijke nabijheid waar hij haar elken dag opnieuw kon zien? Wat dacht hij van haar? En wat dacht en deed zij? Hij kende haar niet, wist alleen van haar bestaan omdat zij hem in bewondering bracht door haar schoonheid en in verbazing door haar zonderling gedragen. Zonderling onder H.B.S.-meisjes, omdat het zoo door en door vrouwelijk was.

Vaak kon zij naar hem zitten te kijken, zijn zenuwachtige, haastige gebaren met haar groote oogen en een licht glimlachje aanzien. Een moederlijk gevoel kwam er dan over haar, een soort toegenegenheid, even warm en dan weer onverschillig, den heelen dichter vergetend voor haar amourettes en haar baljaponnen, voor haar kleinere en grootere successen. En haar donkere blikken zochten het bord en den knappen leeraar, die haar boeide met zijn intelligent gebaar.

II.

Als er iets verderfelijker is voor de menschwording van een jongeman, dan is het de eenzaamheid.

Als er iets bevorderlijker is voor de ontwikkeling van zijn beste eigenschappen, dan is het de eenzaamheid.

De eenzaamheid maakte onze dichter tot een persoonlijkheid of liever een onpersoonlijkheid, niet geschikt voor de samenleving. Gezelligheid was hem bijna vreemd. Het waren twee of drie vrienden waarmee hij sprak. Hij dacht slechts aan zichzelf. Maar de natuur heeft zich op hem gewroken. Eens op een avond, toen hij met zijn werk klaar was, alleen onder den lamp van zijn kleine kamertje zittend, kwam de verlatenheid, waarin hij leefde, ineens tot zijn bewustzijn. Hij luisterde naar de geluiden van buiten. Maar het was laat op den avond en een kouden winterdag. Het gaskacheltje was uit en de koude drong van buiten in het kamertje binnen. Waldemar, waarin hij had zitten lezen, (wat is er genoeglijker dan zijn eigen werken te herlezen?) Waldemar, de held van het Noorden was uit zijn handen gegleden en zijn maker staarde voor zich uit. Toen rilde hij even. En ineens doorstroomde een vloed van verlangen dat leege hart, de armen strekten zich naar iets wat zij niet konden vatten, naar iets wat er niet was. . . . En Waldemar's beeld vervaagde, Rosimonde, zijn geliefde, trad terug uit de nevelen waaruit zij geboren was, haar heldhaftige broeder Aemilios liet zijn zwaard zakken en slechts de donkere oogen van de schoone Camilla bleven haar schepper aanstaren. Daar sloeg ineens een klok en met een schok

verdween ook dit laatste visioen. Met het hoofd op de handen gestut, voelde de eenzame de inspiratie over zich komen. En hij zette zich neder en schreef.

„Ik wilde dat het lente was, dat de vale wind niet meer over de woeste vlakte jaagde, en de groene knoppen aan de dorre takken kwamen, dat er warmte in de lucht was om dit arm hart te koesteren. Eenzaam zit ik, koning van mijn schoon rijk, in de leege burcht, eenzaam klaag ik aan de scherpe steenen waarlangs het kille vocht lekt. De wachter, boven op den toren, ziet de wegen af en houdt de horen in de hand, wachtend tot gij, hooge en schoone jonkvrouw, komen zult. Want dan, o dan zal zijn horen haar vroolijk geschal doen hooren, dan zullen mijn knechten de valbrug neerlaten, dan zullen mijn ridders met hun dames zich tooien met de schoonste kleederen uit hun vermoldme schrijven, dan zullen de klokken luiden, van gehucht tot dorp en van dorp tot stad, over het geheele land. Feestlieders zullen weerklinken over het gansche land, ter uwer eere, en ik zelf zal U tegemoet treden en lichten zullen mijn oogen, als de keersevlammen, straks in de groote burchtzaal. Want ik heb U lief, met al de liefde die in mij is, en ik zal U schenken wat ik aan schoonheid al bezit, ik zal U schenken al wat ik heb, want daar is veel schoons in mijn wonderland. Daar zijn mijn burchten en steden, mijn kostbaarheden, mijn volschoone landerijen en wouden, daar zijn mijn onderdanen en hoorigen, mijn slanke slaven en edele jonkvrouwen.

Voor U is alles, voor U heb ik alles veroverd, voor U alles bewaard.

Ik wilde dat de lente kwam! Nu is het winter en de wind loeit over de dorre vlakten, waar de raven schor krassen, als de torenuilen boven in mijn burcht. . . .

Dat de lente slechts kwam!”

En des nachts, in den nacht dat de Godin van de Lente tot den Wintervorst kwam, voor den eersten maal in dat jaar, in dien nacht bedacht de dichter een vers. Hij verbeeldde zich een schoon witgekleede priesteres, en zong haar een lied toe uit het binnenste van zijn ziel. En hij droomde van haar en smachtte.

Den volgenden dag, op school zat hij, de eerste van zijn klas, in de bank om zich heen te kijken wie binnen kwamen. De eerste was een jongen die zuur en dom zijn plicht deed op school, zich direct op zijn bank zette en ijverig begon te zoeken in zijn boeken. De tweede was het meisje met de mooie zwarte haren. Toen ze hem zag glimlachte ze even en knikte hem groetend toe. Hij beantwoordde dien groet, stamelend, verward, want zij was het, dezelfde van dezen nacht, de jonkvrouw uit zijn gedicht, de priesteres uit zijn tempel, de koningin (zoo zeggen de romanschrijvers) de koningin van zijn hart.

Beduusd zat hij daar een langen tijd, tot de klas vol was en verwilderd bleef hij voor zich uit staren, het heele eerste uur door. Van het dwaze gelal van de leeraren begreep hij niets en niets ook van de domme antwoorden van zijn klasgenooten. Slechts als zij sprak keek hij op naar de eerste bank, waar zij zat.

En zij zelve? Zij had het begrepen natuurlijk. Maar zeker was zij nog niet. En in een pauze tusschen de lesuren vroeg zij hem iets onbelangrijks — of hij onwel was of zoo — in ieder geval een beschamende of lastige vraag. Hij schrok, het bloed bleef een oogenblik stilstaan in zijn aderen. Toen fluisterde hij heesch iets van een lichte hoofdpijn. Zij lachte en liep door, zooals zij in zijn leven lachen en doorloopen zou.

Zoo was dan zijn schoone liefde geboren, zijn liefde die hem zooveel smart en strijd kostte, zijn liefde die hem in vergeten uren deed peinzen, die hem tegemoet kwam uit iedere menschengedachte en uit ieder menschenwerk, die hem deed droomen in de vrije natuur en stil zijn in gezelschap en dichten op zijn kamertje, alleen.

„Mijn ziel is als een tempel, wonderklaar
In koelen marmarsteen en zuilen, rein
En wit, gewijd aan U, o Liefste mijn. —
Van zoeten reuk brandt op het hoog altaar
Een stille vlam, zoo rein mijn lief, zoo waar
Als 't heilig vuur zoo weet ik moet Gij zijn
Doch onbereikbaar als de beker wijn
In 't ver visioen, waarnaar ik machtloos staar.
En iedren dag wordt weer met fonklend nat
De tempelvloer besproeid, en schoon gezang
Ter eer van U weerklinkt, doch moede, mat
Gaat dan de loome dag voorbij, en bang
Verwachtend blijft mijn droeve ziel totdat
Gij komen zult. — Helaas, ik wacht zoo lang!”

Hij, wachtte toen al twee dagen.

III.

Het was waarlijk in de lente dat dit alles (maar hoe weinig is „dit alles”) geschiedde.

Kort daarna viel zijn verjaardag. Het verwonderde hem dat zij niet daar was om hem geluk te wenschen. En toch, hoe zou zij 't geweten hebben? Waar ontmoette zij hem anders dan op school en een enkele keer op een bal? Op een bal, niet lang nadien, toen zij op een bedeesde vraag van hem antwoordde niet te dansen en later wel met een ander danste. Zulke momenten maakten de smarten van van zijn liefde uit. En de hoopvolle oogenblikken waren zeldzaam, al was hij ook met weinig tevreden. Hoe was niet zijn gansche dag gelukkig als hij haar ontmoet en gegroet had, als zij hem toegeglimlacht had na een twijfelachtige, zwaarmoedig-geestige opmerking van hem, als hij slechts van haar gedroomd had, wat vaak gebeurde. Eens droomde hij, dat zij hem een zoen gaf. Wekenlang maakte die gedachte hem ziels-gelukkig. En eens, o, dat was de schoonste dag van zijn leven, bij de bezichtiging van de een of andere merkwaardigheid met zijn klas, toen zij met zijn allen om iets heen stonden, voelde hij haar lichaam achter zich, vlak tegen het zijne, zelfs dacht hij dat haar hand even de zijne aanraakte. En hij geloofde zoowaar, de dwaas, dat zij het met opzet deed. Maar misschien had hij wel gelijk. . . .

Vaak echter ook was hij jaloersch als hij zag hoe zij hem meestal negeerde en met andere jongens stond te praten of, erger nog, als hij haar met een ander meisje in aanhalige vriendschap zag. Dan steeg zijn jaloerschheid tot woede. Eens zag hij haar een gemaakte repetitie aan een leeraar overreiken met een vriendelijke glimlach. Op dat eene oogenblik wenschte hij wel die leeraar te zijn en zoo kwam opeens het idee bij hem op dat het misschien veel beter voor zijn liefde zou zijn als hij niet zichzelf, maar bijvoorbeeld de knappe jongen op den bank achter hem was. Doch daartegen kwam hij zelf weer in opstand. Want had hij niet zijn dichten en idealen? Had hij niet iets beters dan die anderen? Van dat oogenblik af begon hij zelf aan de ernst van zijn liefde te twijfelen.

Drie maanden na dien goddelijken eersten dag, dien dag toen hij zich zelven altijd een martelaar dacht, met een stralenkrans om de slapen, drie maanden na dien dag wilde hij haar gaan vertellen van zijn liefde. En op eens vatte hij moed en vroeg haar te spreken. Zij weerde hem af en wist het gesprek op een ander onderwerp te brengen. Maar hij had het doorzien en inwendig woedend, ging hij heen.

En in de nazomer, na zijn eindexamen stierf zijn liefde langzaam af, toen hij haar niet meer zag en toen er andere dingen in zijn leven kwamen die hem gaven te denken.

Maar welk een wonder! Dat daar een liefde kan zijn die voor een zijn heele verdere leven beteekent, terwijl die geheele wereld van leed en smart en schoonheid aan haar, voor wie zij bestemd was, voorbij gaat! Welk een wonder voor God!

Zoo droomend kwam de dichter aan
En, droomend, bleef hij even staan
En droomend is hij doorgedaan. . . .

Een droom was zijn liefde en een verdicht droombeeld werd zij die hij liefhad. Men moest haar eens kennen!

Maar was het werkelijk mijn plicht, dit aan U allen te vertellen?

VEREENIGINGSLEVEN.

D. V. S. V.

Als volgt hebben zich samengesteld:

De Novitiaat-Commissie:

S. S. Heyting, Presidente,
E. M. de Lint, Secretaresse,
A. S. de Kroes, Penningmeesteresse,
A. E. F. Gratama,
A. E. Korveze,

en de Almanak-Redactie:

N. E. Nelemans, Presidente,
E. J. Klinkhamer, Secretaresse,
H. Lebret, Penningmeesteresse,
J. C. Groenevelt,
A. J. Hijman.

Delftsche Studenten Natuurwetenschappelijke Vereeniging „Christiaan Huygens”.

De Vereeniging van Ingenieurs in Zuid-Limburg geeft uit de voordracht voor haar gehouden door

Dr. Ir. P. M. VERHOECKX over „De Vierdimensionale Wereld der Relativistische Natuurkunde”.

Ingeschrevenen aan de T. H. kunnen zich deze brochure aanschaffen, door een postwissel van f 1.25 te zenden aan den Penningmeester dier Vereeniging, Alexander Battalaan 53, Maastricht.

MUZIEK EN TOONEEL.

CLAUDE DEBUSSY. †

Temidden van het oorlogsgewoel, waaraan wij dusdanig gewend en „gehard” zijn, dat de meest gruwelijke tijdingen aan ons voorbijgaan zonder de dagelijksche sleur maar zelfs te raken, gewerd ons de tijding, dat de Fransche toonkunstenaar Claude Debussy, op 56-jarigen leeftijd te Parijs was overleden. Hij was zeer zeker de voornaamste vertegenwoordiger der moderne Fransche school, wier geest en ideën ook het muzikale leven in ons land beïnvloedde. Het is nog niet lang geleden, dat wij op een Zondagmiddagconcert zijn twee Noctures „Nuages” en „Fêtes” hoorden; van zijn hand verschenen verder meer orkestwerken o.a.: „La Mer” en „Images” terwijl zijn cantate „L'enfant Prodigue” den toen pas 22-jarige Claude den Prix de Rome bezorgde. Zijn strijkkwartet werd door Leydensdorff en zijn getrouwen hier te lande geïntroduceerd.

Zijn kunst wordt zeer verschillend beoordeeld. Er zijn menschen, die hem bijkans verafgoden, die zijn muziek noemen: de terugkeer tot de zuiver-intieme kunst; zij stelt ons voor de diepst en waarachtigst uitgesproken emoties open! Anderen weer blijven er vrijwel onverschillig voor en kunnen die eigenaardige „klankenspielerijen” maar niet op hun juiste waarde schatten.

Tot mijn spijt behoor ik tot laatstgenoemden, zoodat ik, gedachtig aan het „van de Dooden niets dan goeds” er liever het zwijgen toe doe. Mocht er echter iemand zijn, die zich geroepen gevoelt uiting te geven aan zijn bewondering voor den verscheiden toonkunstenaar, ik geef hem gaarne mijn pen over.

Het Haagsch Schandaal.

Er is zich op het oogenblik in het muzikale leven van de Residentie een geschiedenis aan het ontwikkelen, welke indien zij niet tijdig genoeg ontdekt was, nadeelige gevolgen had kunnen hebben.

Men weet, dat bij de vervulling eener dirigentenplaats ter vervanging van den heer Viotta, ook de heer Dirk Fock een, zij het dan ook bescheidene, rol speelde; genoemde heer Fock echter heeft het (niettegenstaande zijn vader voorzitter der tweede kamer is) niet kunnen bolwerken tegen Dr. Peter van Anrooy, hetgeen dan ook wel te verwachten was, hoewel men natuurlijk nooit zeker is indien het raderwerk der politieke intrigue aan den gang wordt gezet. Zoo werd dus Dr. van Anrooy dirigent van het Residentie-orkest, de tweede kamer ten spijt. Wie kon nu iets vermoeden toen de heer Fock het Hollandsche Sextett op ging richten, bestaande uit blazers van het Residentie-orkest, het geheel onder zijn leiding stelde en met dit ensemble concerten gaf? Het is nu gebleken, dat waarschijnlijk niet alleen muzikalen kunstzin de drijfveer is geweest tot oprichting van genoemd sextett, want de heer Fock schijnt in het geheim (dus totaal achter de rug van Dr. van Anrooy om) de oprichting van een nieuw orkest te hebben bevorderd, waartoe hij zich dan om te beginnen, de steun van de blazers zou hebben verzekerd, om zodoende ook alle leden van het thans bestaande orkest in te palmen met schoone belofte's van meer salaris enz. Afgezien nog van het feit dat 's heeren Fock prestatie's vrijwel nihil zijn, is deze intrigue van een dusdanige soort, dat de betiteling „kunstenaar” aan een dergelijk persoon wel geheel misplaatst genoemd mag worden. Eere, wien eere toekomt; aan het blad de Telegraaf (hoe men overigens ook over deze courant moge denken) is het te danken, dat deze achterbaksche kuiperijen aan het licht zijn gekomen en dat de verontwaardiging in muziekkringen over dergelijke

minderwaardige handelingen algemeen is, laat zich licht begrijpen. Ik hoop, dat de schuldige volkomen ontmaskerd en aan de kaak zal gesteld worden, opdat aan dergelijke „heeren kunstenaars,” voorgoed het zwijgen wordt opgelegd.

TECHNISCHE HOOGESCHOOL.

Begin van colleges en oefeningen.

Het college over Koolhydraatleverende gewassen zal hervat worden op Donderdag 18 April a.s. (voortzetting „suikerriet”).

De Practische Oefeningen in microscopisch onderzoek van voedings- en genotmiddelen zijn Maandag 15 April 's morgens om 9 uur hervat.

Prof. C. K. Visser, zal inplaats van op Vrijdag 19 April zijn colleges aanvangen in het nieuwe gebouw in den Wippolder (Mijnbouwstraat) op Vrijdag 26 April a.s.

Prof. Mr. P. J. M. Aalberse heeft Vrijdag 12 April zijn colleges over Mijnrecht hervat in zal 40, gebouw voor Bouwkunde, Oude Delft.

De privaat-docent Dr. J. Versluys, m.i. heeft zijne veertiendaagsche colleges over Hydrologie hervat op Woensdag 17 April om 2 uur n.m.

Wegens het overbrengen van de verzameling bouwstoffen naar het nieuwe gebouw in den Wippolder (Mijnbouwstraat) zullen de colleges van Prof. Chr. K. Visser, aldaar aanvangen op Vrijdag 19 April a.s.

Afdeeling der Weg- en Waterbouwkunde.

De Voorzitter van de Afdeeling der Weg- en Waterbouwkunde van de Technische Hoogeschool maakt bekend, dat zij, die wenschen deel te nemen aan het Ingenieurs-examen voor Civiel-Ingenieur, dat zal worden afgenomen in Juni 1918, zich hiervoor schriftelijk hebben aan te melden bij den Secretaris der Afdeeling, prof. Chr. K. Visser, c. i. vóór 1 Mei 1918.

Formulieren voor de aanmelding zijn verkrijgbaar in de Technische Boekhandel van J. Waltman Jr. te Delft.

De Voorzitter voornoemd:

J. KLOPPER, c. i.

Delft, 12 April 1918.

Afdeeling der Mijnbouwkunde.

De Voorzitter van de Afdeeling der Mijnbouwkunde der Technische Hoogeschool maakt bekend, dat zij, die wenschen deel te nemen aan het Ingenieurs-examen voor Mijningenieur, dat zal worden afgenomen in de maand Juni 1918, zich hiervoor schriftelijk hebben aan te melden bij den Secretaris der Afdeeling, Prof. R. W. van der Veen, m. i., Instituut voor Mijnbouwkunde, te Delft, vóór 10 Mei 1918.

Formulieren voor de aanmelding zijn verkrijgbaar in den Technischen Boekhandel J. Waltman Jr., te Delft.

Rijksbeurzen en toelagen buitenlandsche studiereis.

Zij, die voor het a.s. studiejaar 1918—1919 in aanmerking wenschen te komen voor toekenning van eene Rijksbeurs of van eene toelage voor eene buitenlandsche studiereis, als bedoeld in art. 38 der Hooger Onderwijswet, worden uitgenoodigd om daarvan te doen blijken bij een op zegel geschreven adres aan den Minister van Staat, Minister van Binnenlandsche Zaken met opgaaf van de adressen hunner ouders of voogden, hetwelk vóór 15 Mei a.s. moet zijn ingediend bij den secretaris van het College van Curatoren te Delft.

Ook van hen, die reeds in het afgeloopen studiejaar in het bezit van een der beurzen waren, worden, wanneer zij voor het nieuwe studiejaar wederom voor toekenning eener beurs in aanmerking wenschen te komen, aanvragen voor den genoemden datum tegemoet gezien.

Aanvragen ná 15 Mei e.k. ingekomen, kunnen niet meer in aanmerking komen.

Het College van Curatoren der T. H.:

De Secretaris:

J. F. DE VOGEL.

Studiebeurzen.

Leerlingen en gepromoveerden van de Technische Hoogeschool, die vermeenen in aanmerking te komen voor de toekenning eener toelage uit het „Lipkensfonds”, worden uitgenoodigd zich daartoe schriftelijk op ongezegeld papier te wenden tot den secretaris van het College van Curatoren der Technische Hoogeschool te Delft vóór 15 Mei a.s.

Later ingekomen aanvragen komen niet meer in aanmerking.

Het College van Curatoren der T. H.:

De Secretaris:

J. F. DE VOGEL.

Delft, 12 April 1918.

Zij, die met goeden uitslag hebben afgelegd het eind-examen der Hoogere Burgerschool met 5-jarigen cursus of daarmede gelijkgesteld examen, de studie als werktuigkundig ingenieur aan de Technische Hoogeschool wenschen aan te vangen of voort te zetten, en vermeenen in aanmerking te komen voor de toekenning der beurs uit het „s Jacobfonds”, worden uitgenoodigd zich daartoe schriftelijk op ongezegeld papier te wenden tot den secretaris van het College van Curatoren der Technische Hoogeschool te Delft vóór 15 Mei a.s.

Later ingekomen aanvragen komen niet meer in aanmerking.

Het College van Curatoren der T. H.:

De Secretaris:

J. F. DE VOGEL.

Delft, 12 April 1918.

Zij, die voor het a.s. studiejaar 1918—1919 in aanmerking wenschen te komen voor toekenning eener beurs uit het „Baehrfonds”, voor welke toekenning het bewijs van uitstekenden aanleg voor wiskunde moet worden geleverd, worden uitgenoodigd zich daartoe schriftelijk op ongezegeld papier te wenden tot den Secretaris van het College van Curatoren der Techn. Hoogeschool te Delft vóór 15 Mei a.s.

Later ingekomen aanvragen komen niet meer in aanmerking.

Het College van Curatoren der T. H.:

De Secretaris:

J. F. DE VOGEL.

Delft, 12 April 1918.

Mededeelingen.

AFDEELING DER WEG- EN WATERBOUWKUNDE.

De Secretaris van de Afdeling der Weg- en Waterbouwkunde heeft aan hen, wier aangifte voor het a.s. Candidaats-examen door hem is ontvangen, daarvan mededeeling gedaan.

Mocht iemand, die zich heeft aangegeven voor dit examen, deze mededeeling niet hebben ontvangen, dan geve hij daarvan ten spoedigste kennis.

—o—

Bij beschikking van den Minister van Staat, Minister van Binnenlandsche Zaken van 27 Maart 1918 No 5173 afdeling O, is te rekenen van 16 Maart 1918 aan H. W. Mauser Jr. op zijn verzoek eervol ontslag verleend als assistent voor de scheikundige technologie aan de Technische Hoogeschool te Delft, terwijl als opvolger is benoemd voor het tijdvak van 1 April tot en met 31 Augustus 1918 H. E. Le Sueurte te 's Gravenhage.

—o—

Benoemd voor het tijdvak van 1 April tot en met 31 December 1918 tot bediende bij de Scheikundige Technologie C. van der Maat, Oude Delft No. 232, Delft.

—o—

Bij beschikking van den Minister van Staat, Minister van Binnenlandsche Zaken van 2 April 1918 No. 5260 Afdeling O. is met ingang van 1 April 1918 aan B. Stephan, w.i. te Delft op zijn verzoek eervol ontslag verleend als assistent voor de werktuigbouwkunde aan de Technische Hoogeschool te Delft.

—o—

Bij beschikking van den Minister van Staat, Minister van Binnenlandsche Zaken van 4 April 1918 No. 5464 afdeling O, is voor het tijdvak van 16 April tot en met 31 Augustus 1918 benoemd tot assistent voor de kennis en het onderzoek van bouwstoffen aan de Technische Hoogeschool te Delft, G. van Wijngaarden Hzn., te Rijswijk, Verhagen Metmanstraat 38.

CORRESPONDENTIE.

Den heer Lk. — Uw gedicht leek ons niet geschikt voor opname.

ADVERTENTIEN.

Met het inkten van
civiel- en werktuigbouwkundige teekeningen
belast zich geroutineerd teekenaar. - Tarief billijk.
KONINGSPLEIN 79, DELFT.

Ter overname gevraagd:

==== HÜTTE ====

3 deelen, laatste druk.

Brieven franco met opgave van prijs onder No. 1848
Techn. Boekhandel J. Waltman Jr. Binnenwatersloot 33.

Te AMSTERDAM bestaat gelegenheid tot

REPETEEREN

van

Wiskunde, Theoretische Mechanica en Thermodynamica,
bij J. H. SCHOGT, phil. nat. doct., Amstelveense
Weg 216, en bij IDA VAN RIJN, phil. nat. doct.,
Alexanderkade 13.

C. L. DOORMAN,

PHIL. NAT. DOCT'S

repeteert Wiskunde, Natuur-
kunde en Theor. Mechanica.
VOORSTRAAT 77, DELFT.

Vanaf heden verkrijgbaar DINERS gelijk aan die
van de DELFTSCHE COÖPERATIEVE KEUKEN,
tegen DEZELFDE PRIJZEN.

Voordeelen: geen verplichte storting, geen
betaling vooruit, VERWARMDE BUSSEN.

Uitgebreider menu's tegen de oude prijzen blijven
daarnaast gehandhaafd.

OUDE DELFT 120.

CHR. F. RÜTER.